

тж: нека кажемъ, че въ мѣстата A и B (черт. 64) на земјата повърхност, кои ся памиржът подъ единъ меридианъ и по двѣтѣ стърни на екваторът ся памиржът двама наблюдатели. За дваминјат луната ще ст҃пва връхъ меридианът въ единъ и сѫщый моментъ, и нека двамата да измѣрватъ въ този моментъ зенитните разстояния на центрът на лунјат L , спр. жгълът ZBL и Z_1AL . Като знаемъ тѣзы жгъли, а сѫщо и жгълът AOB , кой е равенъ на суммата отъ широчини на мѣстата A и B , можемъ да направимъ четырежгълникът $AOBL$. За това, нека начертаемъ, съ произволенъ радиусъ окръжностът и презъ центрът ѝ да прекараме двѣ линии OZ и OZ_1 , кои сѫ наведени една къмъ другъ подъ жгълъ AOB , който е равенъ на ширината на мястото наблюдения; послѣ въ точките A и B да направимъ жгълът ZBL и Z_1AL , кои ся равни на наблюдаваните зенитни разстояния; и да продължимъ линиите AL и BL до взаимното имъ пресичане въ точката L ; тѣзи е точка точката, която ще изобразява мястото на лунјат. Като съединимъ сега точката L съ центрът на окръжностът и като измѣримъ, колкото ижти радиусът и AO ся съдържа въ линията OL , ще измѣримъ разстоянието на лунјат отъ земјата, кое е изразено въ радиусът на земјата. И тж: можемъ да намѣримъ че средното разстояние на лунјат отъ земјата е равно на 60 земни радиусы. Ако, като направимъ четырежгълникът $AOBL$, прекараме изъ L касателна LC , то можемъ да измѣримъ жгълът CLO , спр. горизонталните параллаксъ на лунјата; спрѣдната му величина е $57'$; отъ това диаметрът на земјата ся вижда отъ лунјата подъ жгълъ $114'$, спр. почти четири пъти по голамъ отъ видимыйтъ диаметъ на лунјата ($32'$).

Черт. 64.

